

d. *Prawa podmiotowe członka rodziny przebywającego w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek*

Czy również członkowi rodziny przebywającemu już w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, przysługuje prawo, którego można dochodzić na drodze sądowej, do domagania się przestrzegania art. 8 i nast. rozporządzenia Dublin III i związanych z tym przepisów dotyczących przekazania (art. 18, 29 i nast. rozporządzenia Dublin III; ewentualnie w związku z motywami 13, 14 i 15 rozporządzenia Dublin III w związku z art. 47 karty praw podstawowych) lub art. 17 ust. 2 rozporządzenia Dublin III?

- (¹) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).
- (²) Dyrektywa Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).
- (³) ECLI:EU:C:2016:409.
- (⁴) ECLI:EU:C:2017:587.
- (⁵) ECLI:EU:C:2018:900.
- (⁶) Rozporządzenie wykonawcze Komisji z dnia 30 stycznia 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1560/2003 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. 2014, L 39, s. 1).
- (⁷) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej 2013/32/EU (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 lutego 2021 r. w sprawie T-488/18, XC / Komisja, wniesione w dniu 20 sierpnia 2021 r. przez XC

(Sprawa C-527/21 P)

(2021/C 490/19)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: XC (przedstawiciel: adwokat F. Rosi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie T-488/18, XC/Komisja;
- stwierdzenie nieważności trzech decyzji zaskarżonych w pierwszej instancji lub, tytułem ewentualnym, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- zobowiązanie Komisji do naprawienia szkody, której wysokość na zasadzie słuszności ustali Trybunał lub, tytułem ewentualnym, przekazanie tej kwestii do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach lub, tytułem ewentualnym, orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dzieli się na cztery części.

Pierwsza część, dotycząca oddalenia wniosku o stwierdzenie nieważności listy rezerwy kadrowej konkursu otwartego EPSO/AD/356/18 (pkt 173–182 zaskarżonego wyroku)

W tym względzie wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasady kontrydiktoryjności, naruszenie i błędne zastosowanie zasad ustanowionych w orzecznictwie dotyczącym stwierdzenia nieważności listy rezerwy kadrowej konkursów otwartych, naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do skutecznej ochrony sądowej, brak uzasadnienia i nielogiczny charakter zaskarżonego wyroku, a także przeinaczenie i wypaczenie okoliczności faktycznych sprawy.

Druga część, dotycząca oddalenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2018) 3969 z dnia 19 czerwca 2018 r. w zakresie dostępu do dokumentów (pkt 141–172 de zaskarżonego wyroku)

Wnoszący odwołanie podnosi w tym względzie naruszenie zasad prawa ustanowionych w wyroku T-515/14 P Alexandrou/Komisja, naruszenie zasad jedności i spójności prawa Unii, naruszenie art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾, naruszenie proceduralne polegające na braku rozstrzygnięcia w przedmiocie niektórych zarzutów skargi oraz wypaczenie i przeinaczenie okoliczności faktycznych sprawy.

Trzecia część, dotycząca oddalenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EPSO/AD/338/17 z dnia 4 grudnia 2017 r. o niedopuszczeniu wnoszącego odwołanie do następnego etapu konkursu (pkt 78–99 zaskarżonego wyroku)

Wnoszący odwołanie podnosi naruszenie i nieprawidłowe zastosowanie art. 1d Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 2000/43/WE⁽²⁾, oczywisty brak logiki zaskarżonego wyroku, oczywisty błąd w ocenie, a także naruszenie art. 1d regulaminu pracowniczego.

Czwarta część, dotycząca odszkodowania i kosztów (pkt 183–198 zaskarżonego wyroku)

Wnoszący odwołanie podnosi, że należy również uchylić fragmenty wyroku Sądu dotyczące odszkodowania i kosztów, ponieważ są one ściśle związane z oddaleniem wniosków o stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 31 sierpnia 2021 r. – Verband Sozialer Wettbewerb eV / familia-Handelsmarkt Kiel GmbH &
Co. KG**

(Sprawa C-543/21)

(2021/C 490/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Verband Sozialer Wettbewerb eV

Strona pozwana: familia-Handelsmarkt Kiel GmbH & Co. KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie ceny sprzedaży w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy 98/6/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że powinno ono obejmować również kwotę kaucji podlegającej zapłacie przez konsumenta przy zakupie towarów w butelkach lub słoikach zwrotnych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy na podstawie art. 10 dyrektywy 98/6/WE państwa członkowskie są uprawnione do utrzymywania w mocy przepisu stanowiącego odstępstwo od art. 3 ust. 1 i 4 w związku z art. 2 lit. a) dyrektywy 98/6/WE, takiego jak § 1 ust. 4 PAngV, zgodnie z którym w przypadku gdy dodatkowo do zapłaty za towar żąda się zabezpieczenia zwrotnego, jego wysokość należy podać obok ceny towaru, bez ustalania łącznej kwoty, czy też stoi temu na przeszkodzie zamierzona dyrektywą 2005/29/WE⁽²⁾ pełna harmonizacja przepisów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz.U. 1998, L 80, s. 27).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2005, L 149, s. 22; sprostowanie Dz.U. 2009, L 253, s. 18).